

УДК 631. 171

РОЛЬ ОЧИЩЕННЯ ДОІЛЬНО-МОЛОЧНОГО УСТАТКУВАННЯ В ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ МОЛОКА

Бескорвайний О., бакалавр

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Для підвищення якості молока розроблений і упроваджений Державний стандарт на заготовлюване молоко – ДСТУ 52054-2003 «Молоко натуральне коров'яче – сировина». Технічні умови, згідно яких молоко, що здається господарствами підрозділяється на сорти в залежності від фізико-хімічних і бактеріологічних показників.

Експериментальними даними доведено, що молоко з соска вимені виходить практично стерильним (за винятком перших цівок, що становлять «мікробну пробку», які потрібно здоювати в окремий посуд). У міру просування по доїльній системі відбувається бактеріальне осіменіння молока і на той час, коли воно потрапляє в молокоприймач, в ньому вже формується певна мікрофлора. Її кількісний і якісний склад, змінюючись і розвиваючись з часом залежно від умов зберігання і транспортування молока, визначає санітарно-гігієнічні показники сировини при здачі на переробку. Приблизна динаміка бактерійної осіменінності молока в доїльно-молочній лінії наведена на рисунку 1, згідно якого можна відзначити зростання бактерійної осіменінності молока по мірі його просування по технологічній лінії.

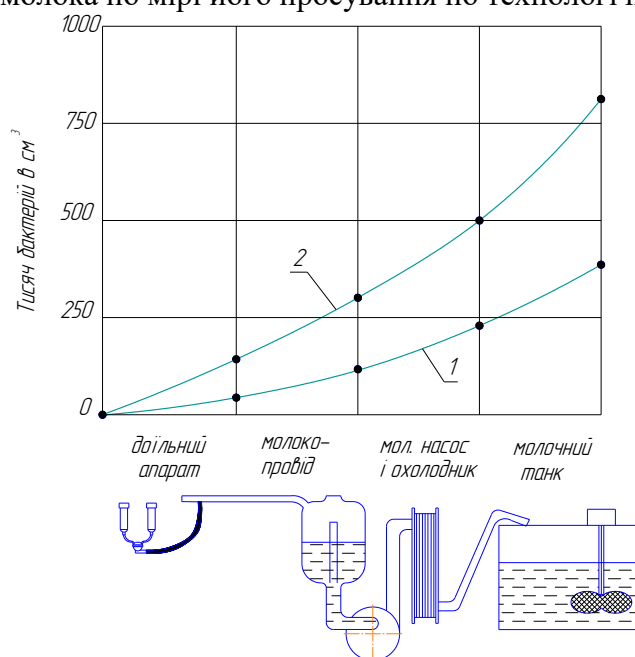

Рисунок 1 - Динаміка бактерійної осіменінності молока в молочній лінії доїльної установки:

1 і 2 – при нормальному і незадовільному стані молочної лінії.

У випадку недостатнього очищення і дезинфекції поверхні доїльно-молочного устаткування на ній протягом короткого періоду часу нагромаджуються молочні залишки, які є відмінним середовищем для розвитку мікроорганізмів.

Отже, якість молока і безпека його вживання в значній мірі залежать від чистоти і стерильності доїльно-молочного устаткування [1].

Список використаних джерел

1. Болтянський Б.В. Енерго- та ресурсозбереження в тваринництві: Підручник для здобувачів вищої освіти закладів вищої освіти / Б.В. Болтянський, О.Г. Скляр, Р.В. Скляр та ін. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2020. – 410 с.

Науковий керівник: Болтянський Б.В., к.т.н., доц.